

Het festival van

Lord Bahubali

Eens in de twaalf jaar vindt in Shravanabelagola, een oude tempelstad in een heuvelachtig gebied in Karnataka (India), een groots Jain festival plaats: Mahamastakabhisheka.

Dit unieke festival trekt niet alleen gelovigen van de Jain gemeenschap, maar ook pelgrims, belangstellenden en toeristen vanuit de hele wereld. Zij zijn bereid om de 640 treden te beklimmen naar de top van de hoge Vindhyagiri heuvel om de rituele wassing bij te wonen van een 17,5 m hoog en meer dan duizend jaar oud, monolithisch granieten beeld van Lord Bahubali. Lord Bahubali was een koninklijke en legendarische Jain heilige, wiens beeld vanaf de top van de heuvel in zijn grootsheid uitkijkt over het met palmbomen bezaaide landschap. Dit indrukwekkende beeld geldt als een van de mooiste beeldhouwwerken uit de antieke kunstgeschiedenis van de Jains. Het wordt wel vergeleken met de schoonheid van de piramiden in Egypte. In 2007 is het gekozen als een van de zeven wereldwonderen van India.

De legende en geschiedenis van Lord Bahubali

Lord Bahubali leefde rond de 9de eeuw v. Chr. Hij was de zoon van Rishabhadev, de koning van Ayodhya, destijds een machtig koninkrijk in India. Niet alleen was Rishabhadev een machtige heerser, maar hij was ook een van de eerste van de 24 Tirthankara's (leraren) in het Jainisme. Jainisme is een van de oudste religies ter wereld. Deze werd rond de 5de eeuw voor Christus gesticht door Mahavira in de Indiase deelstaat Bihar. Hij was een tijdgenoot van Buddha. Het Jainisme kenmerkt zich door het hebben van

leraren in plaats van goden. De leraren zijn de begeleiders op het pad van verlichting en bevrijding van de aardse misère. Het accent ligt op meditatie, training van de geest, afzien van wereldse zaken en geweldloosheid jegens elke vorm van leven.

Het verhaal gaat dat koning Rishabhadev op een dag besloot om zich terug te trekken uit zijn wereldse taak om zich geheel aan meditatie te wijden. Om strijd tussen zijn zoons te voorkomen splitste hij zijn enorme gebied op in verschillende koninkrijken. Elk van zijn zoons, waaronder Bahubali, kreeg een eigen koninkrijk. Zijn oudste zoon Bharat, die het koninkrijk Ayodhya had gekregen, nam geen genoegen met dit kleine koninkrijk. Hij verklaarde dat hij in een droom had gezien dat hij de keizer van het gehele rijk zou moeten worden. Alle andere koninkrijken zouden daarom onder zijn bevel moeten komen staan. Hij verzamelde zijn legers om de strijd aan te gaan. Hierop trokken zijn broers zich terug, behalve Bahubali, die weigerde de heerschappij van zijn koninkrijk op te geven. Er ontstond een bloedige strijd. Bahubali won deze strijd op alle fronten. In een persoonlijk laatste worstelduel tussen hen beiden hield Bahubali zijn broer Bharat hoog boven zijn hoofd, klaar om hem de diepte in te storten. Op dat moment realiseerde hij zich met afschuw dat hij op het punt stond zijn eigen broer te doden voor een koninkrijk, een wereldse materiële aanlegenschap. Behoedzaam en

teder zette hij zijn broer op de grond en verliet zijn koninkrijk om zich als monnik terug te trekken in de heuvels om daar te mediteren. Hij verbleef daar de rest van zijn leven, ondanks de smekbedden van zijn broer Bharat om terug te keren. Bharat, vervuld van spijt, liet daarop een beeld van Bahubali in puur goud gieten en plaatste dit in Poudanapoura, het koninkrijk dat Bahubali van zijn vader had geërfd.

Lord Bahubali op de top van de heuvel Vindhyagiri

In een later stadium is dit gouden beeld van Bahubali in graniet en in vergrote vorm opgericht op de top van de Vindhyagiri heuvel in Shrivasthela. Dit was een initiatief van de eerste minister van koning Rachamalla van de Ganga dynastie, die aan het eind van de 10de eeuw n. Chr. regeerde. Hij was gefascineerd door de legende van Lord Bahubali. Met de plaatsing van dit beeld in 981 n. Chr. ontpopte dit gebied zich tot een pelgrimsoord voor de Jains.

Het beeld is een prachtig, monolithisch meesterwerk. Het is uniek in zijn lengte

L
o
r
d

B
a
h
u
b
a
l
i

Linksboven: De 1008 kruiken (Kailashes) met kruidenmengsels staan klaar om over het beeld van Bahubali gegoten te worden. Linksonder: Priesters, gelovigen en pelgrims aan de voet van het beeld van Bahubali. Sommigen worden ook overgoten met het kruidenmengsel waarmee het beeld gewassen wordt.

met inscripties van lianen met bloeiende bloemen en bessen, die langs zijn voeten en bovenarmen omhoog klimmen en slangen die daar omheen krioelen. De basis van het beeld stelt een grote mierenhoop voor. Daarop staat het beeld op een lotusbloem, kaarsrecht met brede schouder en een machtig torso. Onvervaard en krachtig kijkt hij met een heldere blik de wereld in. Het straalt een spirituele rust uit, die een voorbeeld is voor de Jain filosofie en haar gedachtengoed.

Het festival Mahamastakabhisheka

Tijdens het festival wordt het rustige stadje Shravanabelagola het centrum van de grootste bijeenkomst van Jains vanuit de hele wereld. Als ik aankom, begin februari 2018, is het nog vrij rustig. Er wordt druk gewerkt aan de infrastructuur om de verwachte 500.000 Jain gelovigen, pelgrims en belangstellenden op te vangen en te herbergen. Rondom het stadje zijn tentenkampen opgezet. De regering van Karnataka heeft 175 crore (ongeveer 20 miljoen euro) ter beschikking gesteld aan de Jain gemeenschap. De kosten zullen verder worden gedekt door de giften van gelovigen.

In de loop van de volgende dagen zie ik het stadje in rap tempo volstromen. Voor de inwoners van dit kleine, charmante stadje zijn het gouden tijden. De winkels puilen uit van sieraden en religieuze prullaria. Langs de kant van de weg staan honderden eettentjes en fruitstalletjes en lange stengels suikerriet liggen klaar om een mierzoet, maar goddelijke sap van te maken. Alcohol is verboden.

Opening door de premier

De officiële opening van dit festival vindt plaats in de grote hal in aanwezigheid van de premier van India, Mr. Modi, en de hoogste priester van de Jain-religie. De openingsceremonie is omringd door een enorme politiemacht. Vanaf dat moment vinden er in deze hal allerlei religieuze gebeurtenissen plaats, zoals de officiële initiatie van nieuwe Jain (manlijke en vrouwelijke) monniken. Nadat ze geschoren en gebeden zijn, doen de vrouwelijke monniken een wit gewaad aan. Ze krijgen goudkleurige sieraden om en een kroon op het hoofd. Een aantal monniken kiest ervoor om vanaf dat moment naakt door het leven te gaan. Na het afleggen van de geloften volgen lange ceremoniën en gebeden. Dagelijks vinden er lezingen plaats over het Jainisme, waarbij een lange rij geheel naakte Jains het publiek toespreekt. Het is een komen en gaan van mensen en de grote hal is soms tot de nok toe gevuld. De hal ligt in het midden van honderden tentenkampen, waar de Jain monni-

ken en nonnen verblijven. Buiten is het een gedrang van pelgrims, die op weg zijn naar een lezing of hopen op een zegening van een van de Jain heiligen. In het stadje zelf lopen ze langs de vele tempeltjes en offeren mandjes met kokosnoten, rijst, fruit en geldmuntjes in ruil voor een zegening van de priester. Velen van hen beklimmen ook de nabijgelegen Chandragiri heuvel. Van daaruit kun je het beeld van Bahubali zien. Hier is de beroemde Bhadrabahu Grot waar volgens de overlevering Lord Bahubali zelf ook is geweest.

In de avonduren zijn er culturele programma's waaronder theatervoorstellingen uit de Ramayana en de Mahabharata (Hindoe epos), maar ook prachtige klassieke Indiase concerten. Ook is er een enorme, uitgebreide kermis, met onder meer een reuzenrad, die tot laat in de avond open is. Deze combinatie van gratis kunst en cultuur en vermaak voor iedereen maakt het tot een ongekend spectaculair evenement.

De eerste wassing

De eerste officiële wassing van het beeld van Bahubali begint op 17 februari. Deze wassing vindt alleen met water plaats.

In lange rijen beklimmen de Jain monniken, gelovigen en pelgrims de 640 treden naar de top van de Vindhya-giri heuvel, waar de menigte zich rondom het beeld van Bahubali schaart.

Aan de voet van het beeld staan de Kailashes (kruiken) met water, melk en de verschillende kruidenbaden. De belangrijkste Jain monni-

ken beklimmen vervolgens de steile trappen van de steiger, die om het enorme beeld is gebouwd. Zij dragen 1008 kruiken met water, die uit de verschillende heilige rivieren van India, zoals de Ganges en de Yamuna zijn gehaald. Het gieten van het heilige water over het beeld van Bahubali is het startsein van een negen dagen durende estafette.

Negen dagen lang vormt zich een stroom van tienduizenden mensen, die de berg beklimmen om de wassing van het beeld bij te wonen. Op de steigers zelf klimmen elke dag weer nieuw aangekomen Jain monniken en gelovigen naar boven om de Kailashes met de verschillende kruidenpasta's te legen op het hoofd van Bahubali onder juichend gejoel van de menigte.

Muzikanten ondersteunen met trommels, fluit en gezang elke kruik die geleegd wordt. Gebeden klinken door de luidsprekers en politie en ordebewakers reguleren de massa. Alles verloopt vredig en rustig. Geen wanklank te bespeuren.

Laatste dag van de Mahamastakabhisheka

Drie van de negen dagen van dit festival beklim ik zelf ook het pad met de 640 treden naar boven en laat mij meevoeren in de euforie van het gezang en de vreugde van het gebeuren.

De laatste dag ga ik al om 8 uur in de ochtend naar boven, omringd door jonge en oude mensen, vaders met kinderen op hun arm en kinderen die hun ouders naar boven ondersteunen. Velen met een gouden kroontje op

het hoofd en gekleed in de kleuren oranje, roze en geel. Een groep toeristen voegt zich soepel in de stroom pelgrims. Borden waarschuwen voor wilde luipaarden als je van het pad afgaat en verbieden het gebruik van mobiele telefoons. Van dat laatste trekt niemand zich iets aan. Boven aangekomen beland ik in een eindeloze stroom van naakte Jain monniken en in het wit geklede nonnen die langs de voeten van het beeld van Bahubali paraderen om zijn voeten aan te raken en bloemen te offeren. Een eindeloze stroom pelgrims volgt en maakt tegen alle regels in selfies. De politie leidt de massa en dirigeert iedereen naar zijn eigen plaats. Met mijn speciale perskaart, die ik met moeite voor de laatste dag had weten te bemachtigen, mag ik helemaal naar boven, waar ik direct zicht heb op het beeld. Om mij heen bevindt zich een wervelende, dansende en zingende menigte. Hier en daar zit een gelovige die onverstoorbaar reciteert uit een van de heilige boeken. Een naakte Jain monnik deelt zegeningen uit.

Een gezongen gebed kondigt de komst van de eerste kruik aan. Een voor een worden de kruiken geleegd onder luid tromgeroffel, gezang en gejoel van de menigte. Kruik na kruik met melk vermengt zich met de verschillende kruidenbaden van saffraan, geelwortel, sandelhout, vermiljoen, kokosmelk en rijstpoeder. In totaal worden die dag 1008 kruiken over het beeld geleegd, wat eindigt in een wirwar van verschillende kleuren, die in elkaar overvloeien. Van wit, naar okergeel, paars

Rechtsboven: Een enorme rij mensen op weg naar de 640 treden, die naar de top van de Vindhayagiri heuvel voeren, waar het beeld van Bahubali staat.

Rechtsonder: Het gouden beeldje van Lord Bahubali aan de voet van het granieten beeld.

en bloedrood. Onder aan het beeld probeert een uitzinnige menigte met opgeheven armen de vallende druppels van de kruidenbaden op te vangen. Als spectaculaire finale van deze ceremonie worden kruiken geleegd met gouden en zilveren munten en zelfs edelstenen, geofferd door rijke Jain zakenmensen. Het eindigt met een vuurritueel, waarbij een schaal met gloeiende kolen naar boven wordt gehesen en om het hoofd van het beeld van Lord Bahubali wordt gedraaid door de hoogste Jain priester. Daarna volgt het uitstrooien van manden met bloemen over de menigte. Een explosie van vreugde manifesteert zich onder het publiek. Met opgeheven armen wordt voor het beeld gedanst.

Uit de zee van bloemen stijgt een zwerm libellen op en vliegt rondom het hoofd van Bahubali. Hun vleugels glinsteren in de late avondzon. Langzaam keert de rust terug. Zilveren en gouden muntjes worden uitgedeeld en iedereen daalt volkomen tevreden de berg af, terwijl de ondergaande zon dit alles in een sprookjesachtig schijnsel zet. iam@anneliesrigterphotography.com
www.anneliesrigterphotography.com

Een artikel met dezelfde strekking verscheen eerder in het reis-magazine 'Meridian-travel'.

